

Čís. 10729.

Zajišťovací exekuce podle § 372 ex. ř.

Není třeba, by vymáhající věřitel osvědčil, že uhrazovací exekuce pro výživné musela býti vedena na základě téhož exekučního titulu, na jehož základě se navrhuje povolení exekuce k zajištění výživného.

(Rozh. ze dne 25. dubna 1931, R II 83/31).

Nemanželské dítě vedlo na základě usnesení v nesporném řízení proti otci zajišťovací exekuci pro vyživovací příspěvky ve výši 600 Kč za dobu od 10. června 1930 do 10. října 1930 a pro další vyživovací příspěvky ve výši 1800 Kč na dobu od 10. října 1930 do 10. října 1931. a opíralo tento návrh jen o to, že pod č. j. E 1447/30 byla vedena uhrazovací exekuce ve prospěch nároku na poskytování zákonné výživy. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud zamítl návrh na povolení zajišťovací exekuce. **D ů v o d y :** Stížnost dlužníka jest odůvodněna. a) Exekučním titulem jest v tomto případě usnesení poručenského soudu ze dne 10. června 1930. Avšak dlužník podal včas proti tomuto usnesení stížnost; po podání stížnosti a než bylo o ní rozhodnuto podala vymáhající strana návrh na zajišťovací exekuci. Avšak tento druh exekuce neodpovídá ani § 12 nesp. říz., ani §§ 370 a 372 ex. ř. Podle § 12 nesp. říz. nelze povolití uspokojovací exekuci, jakmile odpůrce podal stížnost proti usnesení první stolice. Ovšem může mimosporný soudce učiniti opatření potřebná k zajištění účastníků při hrozícím nebezpečství. Avšak takový návrh nebyl podán. b) Podle § 370 ex. ř. jest zajišťovací exekuce přípustná i v řízení mimosporném (Ott; mimosporné řízení str. 273). Avšak vymáhající strana netvrdí ve stížnosti, že by bez povolení zajišťovací exekuce bylo zmařeno nebo značně stíženo vydobytí sporného titulu exekučního. Strana vymáhající tvrdí v návrhu, že byla již jednou uspokojovací exekuce provedena k vydobytí zákonné výživy. Toto tvrzení jest správné, avšak v takovém případě může strana vymáhající jen navrhopati zajišťovací exekuci ve prospěch onoho titulu exekučního, pro který byla již vedena uhrazovací exekuce. V tomto případě vysvítá z poručenského spisu, že exekuční titul, pro který se vedla exekuce E 1447/30, již zanikl. Neboť v soudním smíru uznávají strany, že dlužník má platiti zákonnou výživu peněžitou rentou měsíčních 120 Kč jen do 9. června 1930. Zákonná výživa po 10. červnu 1930 byla upravena novým usnesením ze dne 10. června 1930. Podle tohoto usnesení dosud nebyla vedena exekuce uhrazovací. Je proto zajišťovací exekuční návrh podle § 372 ex. ř. neodůvodněn.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Účelem ustanovení § 372 ex. ř. jest, by co do výživy byla pro zvláštní její povahu možná zajišťovací exekuce i bez osvědčení ohrožení ve

smyslu § 370 ex. ř. a aby osvědčení to nahradila při výživném prostě skutečnost, že k jeho vydobytí již jednou musela vedena býti exekuce uhražovací. Ohledně exekučního titulu, na jehož základě byla vedena exekuce uhražovací, zákon nic neustanovuje a jest proto přisvědčiti názoru stěžovatele, že vymáhající věřitel může navrhnouti zajišťovací exekuci pro výživné, když k vydobytí výživného musela již jednou vedena býti exekuce uhražovací. Není proto správný názor rekursního soudu, že jest potřebí, by vymáhající věřitel osvědčil, že uhražovací exekuce pro výživné musela býti vedena na základě téhož exekučního titulu, na jehož základě se navrhuje povolení exekuce k zajištění výživného, neboť pro tento názor rekursního soudu není v doslovu § 372 ex. ř. opory a přičilo by se to úmyslu zákonodárce, vedení zajišťovací exekuce pro výživné usnadnit. Podle doslovu § 372 ex. ř. jest povolení zajišťovací exekuce pro výživné vázáno jen na předpoklad, že navrhovatel prokáže, že již jednou pro výživné byl nucen vésti exekuci uhražovací. Je správné, že v tomto případě jde o jiný exekuční titul, než o exekuční titul, na jehož základě k vydobytí výživného exekuce uhražovací musela býti vedena, jde však v obou případech o výživné pro téhož nezletilce proti témuž povinnému jako jeho otci a jest proto liknavost povinného v placení výživného vůbec osvědčena již tím, že pro výživné musela býti vedena exekuce uhražovací, a osvědčení této liknavosti stačí k povolení zajišťovací exekuce pro výživné.

Čís. 10730.

Lhůta k námitkám podle prvního odstavce čl. 349 obch. zák. není lhůtou promlčecí, nýbrž propadnou.

(Rozh. ze dne 25. dubna 1931, Rv II 307/30.)

Žalobě prodatele na kupitele o zaplacení kupní ceny za dodané zboží bylo vyhověno soudy všech tří stolic.

Nejvyšší soud uvedl v otázce, o niž tu jde, v

důvodech:

Netřeba se obíratí otázkou, zda snad postup naznačený v záruční listině nebyl součástí smlouvy v ten smysl, že, chtěl-li žalovaný vůbec uplatnit vady váhy, musil nejprve učiniti opatření vytčené v garanční listině, neboť, i kdyby se mělo za to, že tato listina nevyklučovala uplatnění nároků ze správy podle obecných zásad, nezachoval se žalovaný podle předpisu čl. 347 obch. zák., neoznámiv žalobkni vady ihned, jakmile je seznal. Oznámení jich teprve za sporu, při ústním jednání dne 17. dubna 1929, bylo zřejmě opožděné, pokud se týče byl žalovaný té doby s nárokem podle prvního odstavce čl. 349 obch. zák. již prekludován, i kdyby se za to mělo, že mu váhy byly odevzdány až dne 9. srpna 1928, kdy byly teprve zamontovány, neboť od té doby uplynulo